

[Justitsministeren]

om bl.a. muligheden for at anbringe unge varetægtsarrestanter under betryggende forhold på sociale institutioner, således at almindelig varetægtsfængsling undgås.

Spm. nr. 1138

Til *finansministeren* (19/8 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Er den danske stat insolvent, eller repræsenterer alle statens faste ejendomme og driftsmidler en større værdi end den samlede indenlandske statsgæld, således at de, der ligger inde med statsobligationer, kan være sikre på at kunne få deres tilgodehavender ved at gøre udlæg i f.eks. en Storebæltsfærge, Møns Klint, en tandlægehøjskole, nogle postbiler eller f.eks. de bygninger, finansministeriet har til huse i?«

Begrundelse

I debatten om, hvorvidt staten vil gå konkurs og ikke være i stand til at indløse statsobligationer og statsgældsbeviser ved forfald, ville det være rart, at der forelå dokumentation for, at de, der har penge til gode, kan blive dækket ind ved at gøre udlæg i statens ejendomme og i statens driftsmidler.

Vedrørende udenlandsgælden må vi være indstillet på, at de udenlandske poster lige så vel kan hæfte på al privatejet ejendom i Danmark som på statsejet fast ejendom.

Det vil sikkert stabilisere kurserne på statsobligationer, hvis disse direkte blev sikret med pant i statens faste ejendomme. Århus universitet og RUC ville vel nok hver især kunne trække en behæftelse med 100 mill. kr., og forsvarets materiel kan vel også bruges som sikkerhedsstillelse på nogle milliarder kroner statsobligationer.

Besvarelse (26/8 82):

Finansministeren (Heinesen):

Den sikkerhed, der ligger bag statsobligationer og statsgældsbeviser, er ikke forskellige former for statslige aktiver som nævnt i spørgsmålet, men derimod statens ret til at opkræve skatter og oppebære andre indtægter (i henhold til en vedtagen finanslov).

Indehaverne af statspapirer behøver derfor ikke tvivle på sikkerheden bag deres fordringer.

Spm. nr. 1139

Til *socialministeren* (19/8 82) af:

Tinning (VS):

»Vil det være tilstrækkeligt til ikke at blive betragtet som uddannelsessøgende, hvis man ved anbefalet brev til de nærmest liggende uddannelsesinstitutioner meddeler dem, at de ikke skal regne med, at man har tænkt sig at frekventere deres institutioner på noget tidspunkt?«

Begrundelse

Der er opstået tvivl om, hvem der bærer bevisbyrden, når en ung søger om socialhjælp. Ifølge kontanthjælpscirkulæret for unge af 2. juli 1982 anbefales kommunerne at betragte unge som uddannelsessøgende, uanset om de er det eller ej.

Det har afstedkommet, at kommuner nu udfærdiger højt forskellige regler for, hvem der kan modtage hvor mange penge og under hvilke betingelser. Men gennemgående viser det sig at være et problem for den unge at blive regnet som potentiel uddannelsessøgende og derfor blive sat på en betydelig lavere socialhjælp, end det ellers ville have været muligt at modtage.

For at afklare problemet om bevisbyrden beder vi ministeren om et konkret svar på, om det kan ordnes på ovennævnte måde.

Besvarelse (24/8 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Som det fremgår af cirkulæreskrivelsen, er der opstillet en almindelig formodning for, at levevilkårene for personer i den aldersgruppe, der normalt vil påbegynde en kortere eller længere uddannelse, i en periode vil være bestemt af mulighederne for støtte efter reglerne for Statens Uddannelsesstøtte.

Denne formodning kan afkræftes, hvis det godtgøres, at den unge i løbet af kort tid kan påregne at få lønnet beskæftigelse.

Spm. nr. 1140

Til *socialministeren* (19/8 82) af:

Tinning (VS):

»Hvad er baggrunden for, at ministeren i kontanthjælpscirkulæret for unge af 2. juli 1982 tilsidesætter bistandslovens klart formu-